

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/21/2015
Identifikačné číslo spisu:	6108223503
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6108223503.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AQUABELL s. r. o., so sídlom Moyzesova 10, 036 01 Martin, IČO: 36 423 670, právne zastúpený JUDr. A. N., advokát, so sídlom G., proti žalovanému: CLEANING spol. s r. o., so sídlom Trieda SNP 75, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 571 441, právne zastúpený JUDr. P. Y., V., so sídlom G., o odstránenie väd, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/240/2008-406 zo dňa 25. júna 2012 a proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/187/2012 zo dňa 30. apríla 2013, jednomyselne, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/240/2008-406 zo dňa 25. júna 2012 a proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 41Cob/187/2012 zo dňa 30. apríla 2013 o d m i e t a .

II. Žalobca j e p o v i n n ý žalovanému nahradiť trovy dovolacieho konania vo výške 353,94 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 63Cb/240/2008-406 zo dňa 25. júna 2012 rozhodol tak, že zamietol návrh žalobcu a zaviazal ho na náhradu trov konania.

O odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 41Cob/187/2012 zo dňa 30. apríla 2013 tak, že rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a žalobcu zaviazal žalovanému nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 353,72 eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že žalovaný pri dodávke tovaru si nesplnil svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 417 Obchodného zákonníka, konkrétne dodať žalobcovi doklady potrebné na prevzatie tovaru a užívanie tovaru. Z posúdenia prvostupňového súdu za zrejmé označil, že porušenie povinností žalovaného prvostupňový súd považoval za podstatné porušenie zmluvy. Uviedol, že s konštatovaním súdu prvého stupňa sa stotožnil, ako aj s tým, že žalobca pri oznamovaní väd stroja, neoznámil žalovanému voľbu svojho

nároku vo včasnom oznámení väd tovaru, a ani bez zbytočného odkladu po oznámení väd (§ 436 ods. 2 Obchodného zákonníka).

V odôvodnení rozhodnutia citoval ustanovenia § 436 ods. 3, § 437 ods. 2, § 437 ods. 2 Obchodného zákonníka a uviedol, že odstránenie väd závisí od ich povahy a že na rozdiel od podstatného porušenia zmluvy pri nepodstatnom porušení zmluvy zákon neupravuje lehotu, v ktorej má byť vykonaná voľba nároku kupujúcim. S poukazom na citované ustanovenie uviedol, že ak však kupujúci nevykoná voľbu nároku, predávajúci je povinný odstrániť vady podľa ustanovenia § 437 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa povahy vady tovaru a na základe svojej voľby. Voľba spôsobu odstránenia väd tovaru predávajúcim je časovo ohraničená okamihom voľby nároku zo strany kupujúceho. Uviedol, že v danom prípade voľbu nároku kupujúci oznámil predávajúcemu prvýkrát 17. 07. 2006 a požadoval odstránenie väd. Odvolací súd konštatoval, že ak kupujúci uplatní nárok z väd a požaduje ich odstránenie (nevyužil nárok na zľavu z kúpnej ceny, alebo odstúpenie od zmluvy, je povinný poskytnúť predávajúcemu primeranú lehotu za týmto účelom). Počas plynutia tejto lehoty, kupujúci nie je oprávnený zmeniť uplatnený nárok, okrem prípadov, ak kupujúci oznámi, že v primeranej lehote tieto vady neodstráni. V takomto prípade, môže kupujúci aj pred uplynutím primeranej lehoty na odstránenie väd tovaru zmeniť svoj nárok a uplatniť zľavu z ceny a môže uplatniť nárok na náhradu škody a zmluvnú pokutu. V prípade márneho uplynutia primeranej lehoty na odstránenie väd tovaru môže kupujúci uplatniť zľavu z kúpnej ceny, alebo od zmluvy odstúpiť. V danom prípade sa jedná o zmenu pôvodne zvoleného nároku na odstránenie väd tovaru, ktorá je podmienená neodstránením väd tovaru v primeranej lehote, odvolací súd sa stotožnil so zistením, že v posudzovanom prípade žalovaný na základe uplatneného nároku žalobcom, vady tovaru odstraňoval opravou tovaru. Konštatoval, že zmenu voľby nároku z väd tovaru dodaním náhradného tovaru žalobca uplatnil až 27. 05. 2008, kedy predmetný stroj, ktorého vady tovaru žalobca uplatňoval, mal po vykonanej oprave opravené a predmetný stroj teda už bol bez väd. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 219 O. s. p. prvostupňový rozsudok, ako vecne správny, potvrdil. Rozhodnutie o trovách konania súdu prvého stupňa označil s poukazom na citované ustanovenie v odôvodnení rozhodnutia za taktiež správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 29. 07. 2013 v zákonnej lehote, podaním doručeným súdu 28. 08. 2013, podal dovolanie žalobca s poukazom na ustanovenie § 236 O. s. p. a § 237 a nasl. O. s. p.

S poukazom na ustanovenia § 241 ods. 2 O. s. p. navrhol jeho žalobe vyhovieť, alternatívne napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Podľa žalobcu rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom posúdení, nie je v ňom použité správne právne ustanovenie, nie je dostatočne zistený skutkový stav a nie sú vykonané potrebné dôkazné skutočnosti. Žalobca poukázal na to, že v odvolaní žiadal, aby všetky jeho písomné a ústne podania boli považované za súčasť jeho odvolania a to najmä z dôvodov jednotlivých podrobností väd stroja a chýbajúcich dokladov a prevzatiu k používaniu stroja. Zistenie odvolacieho súdu označil za také, ktoré je v prudkom rozpore s objektívne preukazovanými skutočnosťami, nakoľko žalobca požadoval výmenu tovaru, čoho dôkazom je aj prítomnosť leasingovej spoločnosti, ktorá by na stretnutie neprišla, pokiaľ by sa jednalo o iné nároky ako o výmenu tovaru. Podľa žalobcu sa jednoznačne preukázalo, že stroj je vadný od počiatku, t. j. v čase medzi jednotlivými opravami, napr. 27. 05. 2008 a uviedol, že najväčšou vadou je nekontrolovanosť teploty. Podľa dovolateľa súdy nevykonali potrebné dokazovanie, dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a odvolací súd použil aj nesprávne právne ustanovenie. Ku dnešnému dňu nebolo preukázané, že žalovaný odovzdal všetky potrebné doklady k obsluhu používaného stroja. Podľa žalobcu jeho nároky treba posudzovať nielen z nárokov z väd, ale aj z nárokov zo záruky, ktorá nebola ku dňu 03. 12. 2004 vôbec zo strany žalovaného dodržaná. Podľa žalobcu stroj nebol spôsobilý na užívanie, čo preukazujú aj znalecké posudky. Žalobca odňatie možnosti konať pred súdom označil titulom nesprávneho odôvodnenia, ako aj bez akéhokoľvek odôvodnenia odvolacím súdom.

Žalobca za nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutí označil aj rozhodnutie o trovách konania s poukazom na to, že v tejto veci podal aj mimoriadne dovolanie. Hodnotu priznaného jedného právneho úkonu označil za nesprávnu, nakoľko mala byť priznaná z hodnoty veci, ktorú nie je možné oceniť peniazmi a nie hodnotou vo výške 287,14 eur.

Žalovaný vyjadrenie k dovolaniu žalobcu zaslal písomným podaním doručeným súdu dňa 25. 10. 2013 (list v spise č. 514), v ktorom navrhol dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť. K tvrdeniu žalobcu, že nesprávnou protokoláciou na súde prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať, uviedol, že ak by aj predmetná zápisnica nezachytávala skutočný procesne bezvadný priebeh konania pred súdom odvolacím, nezakladala by táto skutočnosť sama o sebe vadu v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., lebo nesprávnosťou, či nepresnosťou, alebo neúplnosťou zaznamenania procesne správneho postupu súdu s a neodníma účastníkovi konania možnosť konať v zmysle uvedeného ustanovenia „Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/26/2006),„

Z opatrnosti sa zaoberal aj s dôvodmi nesprávneho rozhodnutia odvolacieho súdu vo výroku a o trovách konania a v závere podania si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 287,14 eur, k tomu režijný paušál vo výške 7,81 eur, všetko spolu s DPH vo výške 353,94 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie navrhovateľa podľa § 242 O. s. p., ako podané v zákonnej lehote (§ 240 O. s. p.), splňajúce náležitosti dovolania dané ustanovením § 241 O. s. p..

Ako s prvou skutočnosťou sa zaoberal otázkou prípustnosti dovolania, keďže ide o dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd prvostupňové rozhodnutie z jeho správnych dôvodov, potvrdil.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Vzhľadom na to, že v danej veci ide o dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, dovolanie nie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 O. s. p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Žalobca v predmetnom dovolaní za odňatie možnosti konať pred súdom označil nesprávne právne posúdenie, nesprávne použitie právneho predpisu a fakt, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj zo skutočnosti, že žalobca písomne listom zo dňa 09. 12. 2010 namietal protokoláciou zápisnice zo dňa 06. 10. 2010, ihneď ako ju prevzal právny zástupca žalobcu a prvostupňový súd do dnešného dňa v zmysle ustanovení O. s. p. o tejto námietke nijak nerozhodol a pritom správna protokolácia je pre rozhodnutie vo veci podstatná. Túto vadu označil za príčinu nesprávnej manipulácie.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania žalobcu teda je, či žalobcovi bola skutočne postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Z návrhu na začatie konania doručeného Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 02. 12. 2008 je zrejmé, že žalobca si uplatnil právo na dodanie náhradného bezvadného tovaru za vadný tovar. Z výroku rozhodnutia je zrejmé, že konajúce žaloby žalobu považovali za nedôvodnú, nakoľko v čase rozhodovania, tovar za ktorý žalobca požadoval dodať náhrady tovar, bol priebežným opravami opravený a zároveň aj z dôvodu, že žalobca právo voľby na odstránenie väd formou dodaním náhradného tovaru si uplatnil až dňa 27. 05. 2008, kedy bol už reklamovaný tvar opravený. Žalobca v dovolaní tvrdí, že reklamovaný tovar je vadný od samého začiatku a fakt, že nie je pravdou, že práv voľby na odstránenie väd reklamovaného tovaru formou dodania náhradného tovaru si uplatnil až v čase, keď bol stroj podľa tvrdenia súdu opravený, namieta nesprávnou protokoláciou prvostupňového súdu, ktorú protokoláciu ihneď po prevzatí zápisnice z pojednávania namietal. Z dôvodu, že o tejto námietke nebolo doposiaľ rozhodnuté, mu bola podľa jeho názoru postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Z predložených dokladov v spise je zrejmé, že žiadosť o odstránenie väd tovaru dodaním náhradného tovaru si uplatnil žalobca listom zo dňa 27. 05. 2008 (list v spise č. 91), ako uviedol odvolací súd v napadnutom rozhodnutí. Z dokladu založeného (na č. 1. 22 v spise), označeného ako zápis z jednania zo dňa 17. 07. 2006 je zrejmé, že žalobca žiada kompletnú generálnu opravu s predĺžením záručnej doby s tým, že v prípade, že bude dochádzať k neustálym reklamáciám žiada o výmenu nového žehliaceho stroja. Z predloženého dokladu je zrejmé, že ide o zápis z jednania, ale nie o reklamáciu podľa § 436 Obchodného zákonníka, s jednoznačnou voľbou na odstránenie reklamovanej vady.

Čo sa týka posúdenia, či žalobcovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, nerozhodnutím o jeho námietke ohľadne protokolácie na prvostupňovom súde, dovolací súd dospel k záveru, že namietaným postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Zároveň považuje za potrebné uviesť, že znenie správnej protokolácie, ako ju sám uviedol žalobca v jeho odvolaní, nepreukazuje, že žalobca si právo voľby na odstránenie reklamovaného tovaru uplatnil skôr, ako sa uvádza v napadnutom rozhodnutí, teda nesprávnym skutkovým zistením.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia jeho procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom, za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník konania mohol uplatniť pred súdom, a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je sporné, že konajúci súd sa podrobne zaoberal dôvodnosťou uplatneného návrhu a v spojitosti s namietanými skutočnosťami rozhodoval na základe skutkového a právneho stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie je vydané v rozpore s právom a že je nepreskúmateľné. Odvolací súd sa v odôvodnení podrobne zaoberal s dôvodnosťou uplatneného nároku a tvrdenia uvedené v dovolaní sa nezakladajú na pravde. Napadnutým rozhodnutím dovolaním bolo rozhodované postupom súdu, ktorý je v súlade s ustanovením § 153 O. s. p. Postup súdu, ktorý je v súlade so zákonom, nemôže byť posudzovaný ako postup súdu, ktorým bola odobratá možnosť účastníkom konania konať pred súdom.

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto rozhodnutie všeobecného súdu a aj odvolacieho súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý súdny proces.

Dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/04, podľa ktorého súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým stavom a právnymi názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať

povinnosť všeobecného súdu akceptovať všetky jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje nároky, alebo sa bráni proti ich uplatneniu.

Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dalo odpoveď na relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany účastníkov konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv oprávneného.

S námietkou uvedenou v dovolaní, ohľadne nesprávneho výpočtu trov konania sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko o nesprávny výpočet trov konania nie je taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať, čo žalobca akceptoval, keď poukazoval na jeho mimoriadne dovolanie vo veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. a ani inou vadou taxatívne uvedenou v ustanovení § 237 O. s. p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že v danom prípade nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p., a preto dovolanie žalobcu, ako neprípustné podľa ustanovenia § 243c O. s. p. a ustanovenie § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odmietol.

Úspešnému žalovanému trovy v dovolacom konaní priznal vo výške 353,94 eur za jeden úkon právnej pomoci vyjadrenie k dovolaniu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.